

2. De singulis istis, secundum præscriptum verbi divini, pro disputatione hactertia, nobis sùm Déo erit disquisitio.

CAPVT I.

De personarum inter se invicem, & ab Essentia Divinitatis differen-
tia, & Ordine.

3. Initio autem illud ex disputatione proxima repetendum. Etsi divinitatis essentia, partibus Essentiae suæ minime est dividua, quippe quæ est quiddam simplicissimè unum & ὅλως ὅλοντι: nihilominus tamen sit dividua, per & propter differentias essentiales, quas Ecclesia Trinitatis sive personas nominat: quarum causa fit, ut Personis trina credatur dicaturque esse una atque eadem DEI essentia: sive unus & trinus Deus esse, religiosè statuatur: Pater nimirum, Filius, & Spiritus sanctus.

4. In hac diversitate & multitudine, Quidtum personæ illæ inter se invicem, tūm vicissim, quid ab ipsa divinitatis essentia differant, Quæri solet.

5. Concernit autem Questionis huius sensus non rō ei ēst, an sit aliqua tūm mutua Personarum inter se, tūm etiam ab Essentia divina differen-
tia: Nam aliquam esse vel inde constat, quia ea negata, absoluta regnatura esset Identitas, & & sic